

[Ministeren for offentlige arbejder]

været behandlet på chefmøder og personale-møder samt været forhandlet mellem generaldirektoratet og de berørte personaleorganisationer. De planlagte ændringer vil ikke blive gennemført, før forhandlingerne er afsluttet.

Spm. nr. S 307

Til *ministeren for skatter og afgifter* (18/11 85) af:

Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor lang den gennemsnitlige skattekreditperiode er for betaling af aktieselskabsskatten, og omtrentlig hvor stort et tab for statskassen denne kreditperiode betyder, hvis man antager, at statskassen må finansiere tabet ved salg af obligationer til udlandet?«

Begrundelse

I 1969 gik lønmodtagerne over til samtidighedsskat. Uvist af hvilken årsag blev selskabsskatten ikke opkrævet som en samtidighedsskat. Med den stigende spekulation i omlægning af regnskabsåret for selskaber for at skaffe længst mulig kredittid med selskabsskatten betyder den manglende samtidighed et stadig stigende skjult tilskud til erhvervslivet, et tilskud, som må finansieres ved salg af statsobligationer eller øget skat for lønmodtagerne.

Spørgeren ønsker oplyst størrelsen af denne skjulte erhvervsstøtte, samt om ministeren på baggrund af resultatet af ovenstående beregning vil overveje at lade selskaber betale forskudsskat på samme måde som alle andre skatteydere her i landet.

Svar (26/11 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Selskaber m.v. betaler ikke samtidighedsskat. Selskabsskatten for det enkelte skatteår skal indbetales senest den 20. november. Den beregnes af selskabets indkomst i det forudgående regnskabsår, der ofte svarer til det nærmest forudgående kalenderår. Mange selskaber benytter et regnskabsår, der er forskudt i forhold til kalenderåret. I skatteåret 1980-81 gjaldt det ca. 60 pct. af selskaber m.v. Disse selskabers regnskabsår udløber i

eller falder sammen med det forudgående skatteår.

Forudsættes det, at selskabernes indkomster er ligeligt fordelt over hele året, således at det gennemsnitlige årlige optjeningstidspunkt ligger midt i regnskabsåret, kan den kredittid, som selskaber opnår ved skattebetalingen, herefter regnes fra dette tidspunkt og indtil det seneste betalingstidspunkt for selskabsskatten for det pågældende skatteår, normalt den 20. november.

På baggrund af optællinger foretaget af statsskattedirektoratet vedrørende indkomstårene 1978 og 1979 kan det med et usikkert skøn anslås, at selskaberne m.v. i gennemsnit (beregnet ud fra den skønnede skattepligtige indkomst) har en kredittid på ca. 535 dage.

Den samlede pålignede selskabsskat for skatteåret 1986-87 kan skønsmæssigt opgøres til noget under 20 mia. kr. Under forudsætning af en gennemsnitlig obligationsrente på 10 pct. i den omhandlede kreditperiode kan statens renteudgift herefter anslås til ca. 3 mia. kr.

Ved bedømmelsen af sammenhængen mellem skattesatsen og tidspunktet for skattens opkrævning må det tages i betragtning, at skattesatsen er fastsat under hensyn til de gældende opkrævningsregler. I denne forbindelse kan nævnes, at man ved indførelsen af kildeskatten af personer, hvor man afskaffede en efterfølgende skatteopkrævning og gik over til at opkræve skat af den løbende indkomst, samtidig gennemførte en nedsættelse af skattesatserne.

Spm. nr. S 308

Til *ministeren for skatter og afgifter* (18/11 85) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Er det rigtigt som oplyst i Weekendavisen den 15. november 1985, at der er opnået enighed om, at velhavende skatteydere efter en overgangsperiode skal beskattes lempeligere af renteindtægter end skatteydere med mellemindkomster?«

Begrundelse

Ifølge skatteforligets tekst skal der betales 56 pct. i skat af renteindtægter, hvis den samlede indkomst overstiger 130.000 kr. for enlige og 260.000 kr. for ægtepar. Men der